

CREST og har til formål at muliggøre, at tingsretlige spørgsmål vedrørende irske værdipapirer, der er registreret i CREST, men som primært handles i Irland, ved en deklaration fra Irland fortsat kan undergives irsk ret. Bestemmelsen har således ikke betydning for danske værdipapircentraler.

Konventionens lovvalgsregler finder anvendelse på tingsretlige spørgsmål vedrørende værdipapirer, som opbevares af en mellemmand. Det drejer sig navnlig om, hvorledes en rettighed over sådanne værdipapirer skal kvalificeres, om der skal iagttages sikringsakt ved stiftelse af en viljesbestemt rettighed og i givet fald hvilken, om betingelserne for at en indehaver af en viljesbestemt rettighed kan ekstingvere ældre rettigheder, om prioritetsforholdet mellem flere rettigheder samt om kravene til realisation. Konventionen regulerer ikke lovvalget i kontraktretlige forhold. Konventionen regulerer heller ikke spørgsmålet om, hvilken lov der afgør, hvilke forpligtelser der påhviler en udsteder af værdipapirer.

Da hovedsigtet med konventionen er at regulere, hvilken lov der finder anvendelse på forholdet mellem en indehaver af en viljesbestemt rettighed og andre rettighedshavere, finder konvention som udgangspunkt ikke anvendelse på konflikter mellem to rettigheder, der ikke er stiftet ved aftale, eksempelvis to udlæg. En lovbestemt panteret for en mellemmand er ifølge artikel 2 ligestillet med en viljesbestemt rettighed og dermed omfattet af konventionens lovvalgsregler.

Lovvalgsreglerne

Hensynet bag reglerne i konventionen er navnlig, at det skal være forudsigeligt for tredjemand, hvilken lovgivning der finder anvendelse. Den internationale tingsrets almindelige princip om anvendelse af lovgivningen i det land, hvor en genstand befinder sig (*lex rei sitae*), giver ikke en tilstrækkelig hensigtsmæssig og forudsigelig retstilstand vedrørende dematerialiserede og immobiliserede værdipapirer. Rettighedsstiftelse over disse typer værdipapirer registreres på en konto hos en mellemmand, eksempelvis en værdipapircentral. Det er for tredjemand mere forudsigeligt at anvende den lovgivning, som kontoen er undergivet, end loven i den stat, hvor et dematerialiseret værdipapir er udstedt, eller loven i den stat, hvor et immobiliseret værdipapir fysisk måtte befinde sig. Immobiliserede værdipapirer er værdipapirer, der findes i fysisk form, men hvor stiftelse af rettigheder til værdipapiret ikke giver sig udslag i overdragelse af papiret, men i registreringer på en konto. Konventionen påvirker ikke anvendelsen af *lex rei sitae*-reglen

på fysiske værdipapirer, der ikke er immobiliserede, men som i stedet fysisk overgives i forbindelse med rettighedsstiftelse.

Konventionen bygger derfor i lighed med finality- og collateral-direktiverne på PRIMA-princippet, hvorefter det afgørende er den lovgivning, som den konto hos den relevante mellemmand, som det tingsretlige spørgsmål vedrører, er undergivet. Det følger af PRIMA-princippet og er udtrykkeligt gentaget i konventionens artikel 6, at det er uden betydning, hvor et immobiliseret værdipapir, der opbevares af en mellemmand, måtte befinde sig fysisk.

Den relevante mellemmand er den mellemmand, der fører den pågældende konto. Ejer en person værdipapirer, der er registreret på en personen tilhørende individuel konto i en værdipapircentral, er det denne konto, som det tingsretlige spørgsmål vedrører, og dermed værdipapircentralen, der er den relevante mellemmand, hvis det f.eks. skal afgøres, om en panteret i kontoen kan ekstingveres af en konkurrerende rettighed. Er forholdet i stedet det, at en persons ejendomsret til værdipapirer alene er registreret på en konto i et pengeinstitut, medens pengeinstituttet er registreret som ejer af værdipapirerne i værdipapircentralen på personens vegne (nominee), er det kontoen hos pengeinstituttet, der er den relevante konto ved bedømmelsen af panterrettigheder tilsagt af værdipapirenes ejer. Drejer spørgsmålet sig derimod om, hvilke tingsretlige virkninger der er af dispositioner foretaget af pengeinstituttet over en nominee-kontoen i værdipapircentralen, er det denne konto, som de tingsretlige spørgsmål vedrører, og dermed værdipapircentralen, der er den relevante mellemmand. Overdrager en kontohaver værdipapirerne på kontoen til eje eller til sikkerhed til den kontoførende mellemmand, er det fortsat kontohaverens hidtidige konto, som de tingsretlige spørgsmål vedrører, og mellemmanden anses derfor fortsat for den relevante mellemmand, uanset om værdipapirerne ved overdragelsen overføres til en konto hos tredjemand tilhørende mellemmanden, jf. artikel 4, stk. 3.

Konventionens kapitel II indeholder de egentlige lovvalgsregler og bestemmer således, hvilken lovgivning der finder anvendelse på de af konventionen omfattede tingsretlige spørgsmål vedrørende værdipapirer, der opbevares af en mellemmand.

Den lovgivning, som konventionens lovvalgsregler peger på, finder anvendelse, uanset om der er tale om lovgivningen i en stat, som har tiltrådt konventionen, jf. artikel 9. Der ses ifølge artikel 10 bort fra lovvalgsregler i dennes stats lovgivning.